

REGULAMIN SĄDÓW KOLEŻEŃSKICH ZWIĄZKU KINOLOGICZNEGO W POLSCE

DZIAŁ I PRZEPISY WSTĘPNE

Art. 1.

Postępowanie dyscyplinarne w sprawach należących do właściwości sądów koleżeńskich Związku Kynologicznego w Polsce toczy się według przepisów niniejszego regulaminu.

Art. 2.

Organy prowadzące postępowanie dyscyplinarne są obowiązane badać oraz uwzględniać okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść obwinionego.

Art. 3

§ 1. Obwinionego uważa się za niewinnego, dopóki wina jego nie zostanie udowodniona i stwierdzona prawomocnym postanowieniem sądu koleżeńskiego.

§ 2. Nie dające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść obwinionego.

Art. 4.

Obwinionemu przysługuje prawo do obrony, w tym prawo do korzystania z pomocy obrońcy, o czym należy go pouczyć.

Art. 5.

Organy postępowania kształtują swe przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

Art. 6.

§ 1. Organy postępowania dyscyplinarnego prowadzą postępowanie i dokonują czynności z urzędu.

§ 2. Strony i inne osoby bezpośrednio zainteresowane mogą składać wnioski o dokonanie również tych czynności, które organ może lub ma obowiązek podejmować z urzędu.

Art. 7.

Wszczęcie postępowania sądowego następuje na żądanie rzecznika dyscyplinarnego.

Art. 8.

§ 1. Nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy:

- 1) Czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia,
- 2) Czyn nie zawiera znamion czynu podlegającego postępowaniu dyscyplinarnemu,
- 3) Szkodliwość czynu jest znikoma,
- 4) Obwiniony zmarł,
- 5) Obwiniony nie jest członkiem Związku Kynologicznego w Polsce,
- 6) Nastąpiło przedawnienie karalności,
- 7) Postępowanie dyscyplinarne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się,

- § 2. 1) Karalność czynu uzasadniającego odpowiedzialność dyscyplinarną ustaje z upływem roku od czasu gdy Rzecznik dowiedział się o osobie sprawcy, nie później jednak niż z upływem 3-ich lat od popełnienia czynu,
- 2) Jeżeli w okresie określonym w pkt.1 wszczęto postępowanie, karalność czynu ustaje z upływem 5-ciu lat od zakończenia tego okresu,
- 3) Jeżeli zachodzi długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca prowadzenie postępowania, postępowanie zawieszają na czas trwania przeszkody.

4) Na postanowienie w przedmiocie zawieszenia postępowania stronom przysługuje zażalenie.

§ 3. W czasie zawieszenia postępowania należy jednak dokonać odpowiednich czynności w celu zabezpieczenia dowodów przed ich utratą.

Art. 9.

§ 1. Z chwilą zatarcia kary uważa się ją za niebyłą, a wpis o karze usuwa się z rejestru,

§ 2. W razie wymierzenia:

- 1) kary wykluczenia ze Związku, zatarcie skazania następuje po upływie lat 7-miu.
- 2) kary zawieszenia w prawach członka ZKwP po okresie równym okresowi zawieszenia, którego bieg rozpoczyna się z dniem odbycia kary,
- 3) kary innego rodzaju po upływie roku od uprawomocnienia się orzeczenia.

DZIAŁ II

SĄD

Rozdział 1 - Właściwość i skład sądu

Art. 10.

Oddziałowy Sąd Koleżeński orzeka w pierwszej instancji we wszystkich sprawach, z wyjątkiem spraw przekazanych do właściwości innego sądu.

Art. 11.

§ 1. Główny Sąd Koleżeński orzeka w pierwszej instancji w sprawach:

- 1) przeciwko członkom władz wybieralnych ZKwP,
- 2) sędziów kynologicznych.

§ 2. Główny Sąd Koleżeński rozpoznaje ponadto środki odwoławcze od orzeczeń wydanych w pierwszej instancji w Oddziałowym Sądzie Koleżeńskim, Głównym Sądzie Koleżeńskim działającym jako sąd I instancji, uchwał zarządów oddziałów i Zarządu Głównego zawieszających uprawnienia związane z członkowstwem w ZKwP na czas trwania postępowania.

Art. 12.

Sąd orzeka w składzie trzyosobowym.

Art. 13.

Przed sądem II instancji sąd orzeka w składzie trzyosobowym. Rozpoznając odwołanie od orzeczenia Głównego Sądu Koleżeńskiego jako sądu I instancji, Główny Sąd Koleżeński orzeka w składzie pięcioosobowym.

Rozdział 2 - Wylączenie członka składu orzekającego

Art. 14.

Członek składu orzekającego ulega wylączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie.

Art. 15.

§ 1. Wylączenie następuje na żądanie członka składu orzekającego, z urzędu albo na wniosek strony.

§ 2. O wylączeniu orzeka sąd, przed którym toczy się postępowanie; w składzie orzekającym w kwestii wylączenia nie może brać udziału osoba, której dotyczy wylączenie. W razie niemożności utworzenia takiego składu sądu, w kwestii wylączenia orzeka sąd wyższego rzędu.

§ 3. Znane z urzędu przesłanki wylączenia członka składu orzekającego, Przewodniczący danego sądu uwzględnia przy wyznaczaniu składu orzekającego.

Art. 16.

- § 1. Jeżeli z powodu wyłączenia członków składu orzekającego, lub niemożności powołania składu orzekającego rozpoznanie sprawy w danym sądzie jest niemożliwe, sąd wyższego rzędu przekazuje sprawę innemu sądowi równorzędnemu.
- § 2. Jeżeli okoliczność określona w § 1 dotyczy Głównego Sądu Koleżeńkiego, Przewodniczący Głównego Sądu Koleżeńkiego może powołać do składu orzekającego na zasadzie delegacji członka oddziałowego sądu koleżeńkiego.

DZIAŁ III STRONY I OBROŃCY

Rozdział 1 - Oskarżyciel

Art. 17.

Oskarżycielem przed wszystkimi sądami jest rzecznik dyscyplinarny.

Art. 18.

- § 1. Rzecznika przy oddziałowym sądzie koleżeńskim powołuje i odwołuje zarząd oddziału, a rzecznika przy Głównym Sądzie Koleżeńskim i jego dwóch zastępców – Zarząd Główny ZKwP spośród członków Związku.
- § 2. Zastępcy pełnią czynności rzecznika w przypadku jego nieobecności, na jego zlecenie i pod jego nadzorem.
- § 3. Kadencja rzecznika dyscyplinarnego trwa tak długo jak kadencja właściwego sądu dyscyplinarnego.
- § 4. Rzecznikiem lub jego zastępcą nie może być członek władz ZKwP.

Art. 19.

- § 1. Rzecznik przy Głównym Sądzie Koleżeńskim sprawuje nadzór nad działalnością rzeczników dyscyplinarnych przy oddziałowych sądach koleżeńskich.
- § 2. Zalecenia rzecznika przy Głównym Sądzie Koleżeńskim wiążą rzeczników przy oddziałowych sądach koleżeńskich.
- § 3. Rzecznik przy Głównym Sądzie Koleżeńskim może przejąć każdą sprawę do bezpośredniego prowadzenia lub zlecić jej prowadzenie wyznaczonemu przez siebie rzecznikowi, o ile wymaga tego dobro ZKwP lub toczącego się postępowania.

Art. 20.

- § 1. Rzecznik dyscyplinarny ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie.
- § 2. O wyłączeniu rzecznika orzeka przewodniczący kompletu orzekającego, a gdy dotyczy on jego samego – przewodniczący sądu. W razie wyłączenia rzecznika dyscyplinarnego postępowanie prowadzi jego zastępca.
- § 3. Czynności dokonane przez osobę podlegającą wyłączeniu, zanim ono nastąpiło, nie są z tej przyczyny bezskuteczne.

Rozdział 2 - Pokrzywdzony

Art. 21.

Pokrzywdzonym jest osoba fizyczna, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone przez czyn podlegający postępowaniu dyscyplinarnemu.

Rozdział 3 - Obwiniony

Art. 22.

- § 1. Za podejrzanego uważa się osobę, co do której wydano postanowienie o przedstawieniu zarzutów.

§ 2. Za obwinionego uważa się osobę, przeciwko której wniesiono wniosek oskarżycielski do sądu.

§ 3. Jeżeli regulamin niniejszy używa w znaczeniu ogólnym określenia „obwiniony”, odpowiednie przepisy mają zastosowanie także do podejrzanego.

Art. 23.

Obwiniony nie ma obowiązku dowodzenia swej niewinności ani obowiązku dostarczania dowodów na swoją niekorzyść.

Art. 24.

Obwiniony może mieć jednego obrońcę.

Rozdział 4 - Obrońcy

Art. 25.

§ 1. Obrońcą może być jedynie członek ZKwP, posiadający co najmniej trzyletni okres przynależności do związku.

§ 2. Upoważnienie do obrony musi być udzielone na piśmie.

Art. 26.

§ 1. Ustanowienie obrońcy uprawnia go do działania w całym postępowaniu.

DZIAŁ IV CZYNNOŚCI PROCESOWE

Rozdział 1 - Orzeczenia, zarządzenia i polecenia

Art. 27.

Podstawę orzeczenia może stanowić tylko całokształt okoliczności ujawnionych w postępowaniu, mających znaczenie dla rozstrzygnięcia.

Art. 28.

§ 1. Decyzje procesowe dzielą się na orzeczenia i zarządzenia.

§ 2. Orzeczenia zapadają w formie postanowień lub wyroków.

§ 3. Wyroki wydaje sąd. Postanowienia wydaje sąd koleżeński lub rzecznik dyscyplinarny.

§ 4. Zarządzenia wydaje przewodniczący sądu koleżeńskiego, przewodniczący składu orzekającego lub rzecznik dyscyplinarny.

Art. 29.

§ 1. Orzeczenie powinno zawierać:

- 1) oznaczenie organu oraz osoby lub osób, wydających orzeczenie,
- 2) datę wydania orzeczenia,
- 3) wskazanie kwestii której orzeczenie dotyczy,
- 4) rozstrzygnięcie,
- 5) uzasadnienie.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do zarządzeń.

Art. 30.

Sąd koleżeński orzeka na posiedzeniach.

Art. 31.

Strony mają prawo wziąć udział w posiedzeniu. Jeżeli przedmiotem posiedzenia są jedynie kwestie formalne przewodniczący sądu koleżeńskiego może zarządzić rozpoznanie sprawy bez udziału stron.

Art. 32.

§ 1. Uzasadnienie postanowienia sporządza się na piśmie w możliwie jak najkrótszym terminie.

§ 2. Nie wymaga uzasadnienia dopuszczenie dowodu, jak również uwzględnienie wniosku, któremu inna strona nie sprzeciwiła się.

Art. 33.

Zarządzenie wymaga pisemnego uzasadnienia, jeżeli podlega zaskarżeniu.

Art. 34.

- § 1. Orzeczenie lub zarządzenie wydane na posiedzeniu ogłasza się ustnie.
- § 2. Orzeczenie lub zarządzenie doręcza się stronie, która nie była obecna przy jego wydaniu.
- § 3. Orzeczenie doręcza się lub ogłasza wraz z uzasadnieniem.
- § 4. Po ogłoszeniu lub przy doręczeniu orzeczenia należy pouczyć strony o przysługującym im prawie, terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia lub o tym, że orzeczenie nie podlega zaskarżeniu.

Art. 35.

Oczywiste omyłki pisarskie i rachunkowe oraz w obliczeniu terminów w orzeczeniu lub zarządzeniu albo w ich uzasadnieniu organ który je wydał może sprostować w każdym czasie.

Art. 36.

Przepisy art. 34 stosuje się odpowiednio w dochodzeniu.

Rozdział 2 - Narada i głosowanie

Art. 37.

- § 1. Przebieg narady i głosowania nad orzeczeniem jest tajny.
- § 2. Podczas narady i głosowania oprócz członków składu orzekającego może być obecny jedynie protokolant.

Art. 38.

Naradą i głosowaniem kieruje przewodniczący.

Art. 39.

Orzeczenia zapadają większością głosów.

Art. 40.

Orzeczenie podpisują wszyscy członkowie składu orzekającego, nie wyłączając przegłosowanego.

Art. 41.

- § 1. Przy składaniu podpisu członek składu orzekającego ma prawo zaznaczyć na orzeczeniu swoje zdanie odrębne podając, w jakiej części i w jakim kierunku kwestionuje orzeczenie.
- § 2. Osoba zgłaszająca zdanie odrębne sporządza jego uzasadnienie.

Art. 42.

Uzasadnienie orzeczenia podpisuje przewodniczący składu orzekającego.

Rozdział 3 - Porządek czynności procesowych

Art. 43.

Strony mogą składać wnioski i inne oświadczenia na piśmie albo ustnie do protokołu.

Art. 44.

- § 1. Uprawnionego do wzięcia udziału w czynności procesowej zawiadamia się o jej czasie i miejscu. Organ prowadzący czynność określa czas i miejsce czynności.
- § 2. Czynności nie przeprowadza się, jeżeli osoba uprawniona nie stawiła się, a brak dowodu, że została o niej powiadomiona.

Art. 45.

- § 1. Znaczenie czynności procesowej ocenia się według treści złożonego oświadczenia.
- § 2. Niewłaściwe oznaczenie czynności procesowej, a zwłaszcza środka zaskarżenia, nie pozbawia czynności znaczenia prawnego.

Art. 46.

Pismo procesowe powinno zawierać:

- 1) oznaczenie organu, do którego jest skierowane, oraz sprawy, której dotyczy,
- 2) oznaczenie oraz adres wnoszącego pismo,
- 3) treść wniosku lub oświadczenia, w miarę potrzeby z uzasadnieniem,
- 4) datę i podpis składającego pismo.

Art. 47.

Jeżeli pismo nie odpowiada wymaganiom formalnym, przewidzianym w art. 46, a brak jest tego rodzaju, że pismo nie może otrzymać biegu, wzywa się osobę, od której pismo pochodzi, do usunięcia braku w terminie 7 dni pod rygorem bezskuteczności.

Art. 48.

Jeżeli osoba uczestnicząca w czynności procesowej odmawia podpisu, organ dokonujący czynności zaznacza przyczynę braku podpisu.

Rozdział 4 - Terminy

Art. 49.

Czynność procesowa dokonana po upływie terminu oznaczonego w regulaminie jest bezskuteczna.

Art. 50.

Do biegu terminu nie wlicza się dnia, od którego liczy się dany termin. Jeżeli koniec terminu przypada na sobotę, niedzielę lub święto, czynność można wykonać następnego dnia.

Art. 51.

Pismo omyłkowo wniesione przed upływem terminu do niewłaściwego sądu lub Rzecznika Dyscyplinarnego uważa się za wniesione z zachowaniem terminu.

Art. 52.

- § 1. Jeżeli niedotrzymanie terminu nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, strona w terminie 7 dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana.
- § 2. W kwestii przywrócenia terminu orzeka postanowieniem organ, przed którym należało dokonać czynności, na posiedzeniu z wyłączeniem stron.
- § 3. Na odmowę przywrócenia terminu przysługuje zażalenie.

Rozdział 5 - Doręczenia

Art. 53.

Orzeczenia i zarządzenia doręcza się w odpisach.

Art. 54.

W wezwaniu należy oznaczyć organ wysyłający oraz podać, w jakiej sprawie, w jakim charakterze, miejscu i czasie ma się stawić adresat.

Art. 55.

Pisma doręcza się za pokwitowaniem odbioru.

Art. 56.

- § 1. Pismo doręcza się adresatowi osobiście.
- § 2. W razie chwilowej nieobecności adresata w jego mieszkaniu, pismo doręcza się dorosłemu domownikowi.
- § 3. Pismo może być także doręczone za pośrednictwem telefaksu lub poczty elektronicznej. W takim wypadku dowodem doręczenia jest potwierdzenie transmisji danych.

Art. 57.

- § 1. W razie odmowy przyjęcia pisma lub odmowy albo niemożności pokwitowania odbioru przez adresata, doręczający sporządza na zwrotnym pokwitowaniu odpowiednią wzmiankę; wówczas doręczenie uważa się za dokonane.

Art. 58.

§ 1. Jeżeli strona, nie podając nowego adresu, zmienia miejsce zamieszkania lub nie przebywa pod wskazanym w oddziale ZKwP adresem lub pod adresem wskazywanym w uprzednio kierowanych do organu postępowania pismach, pismo wysłane pod tym adresem uważa się za doręczone.

Art. 59.

Doręczenie bez zachowania przepisów niniejszego rozdziału uważa się za dokonane, jeżeli osoba, dla której pismo było przeznaczone, oświadczy, że pismo to otrzymała.

Rozdział 6 - Protokoły**Art. 60.**

§ 1. Spisania protokołu wymagają:

- 1) przesłuchanie obwinionego, świadka i biegłego,
- 2) przeprowadzenie konfrontacji,
- 3) zaznajomienie podejrzanego z materiałami zebranymi w dochodzeniu,
- 4) przebieg posiedzenia sądu.

§ 2. Z innych czynności spisuje się protokół jeżeli przeprowadzający czynność uzna to za potrzebne.

Art. 61.

Protokół spisuje osoba przybrana w charakterze protokolanta przez prowadzącą czynność lub sam przeprowadzający czynność.

Art. 62.

Przebieg czynności protokołowanych może być utrwalony za pomocą urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk.

Art. 63.

§ 1. Protokół powinien zawierać:

- 1) oznaczenie czynności, jej czasu i miejsca oraz osób w niej uczestniczących,
- 2) przebieg czynności oraz oświadczenia i wnioski jej uczestników,
- 3) wydane w toku czynności postanowienia i zarządzenia, a jeżeli postanowienie lub zarządzenie sporządzono osobno, wzmiankę o jego wydaniu,
- 4) w miarę potrzeby stwierdzenie innych okoliczności dotyczących przebiegu czynności.

§ 2. Wyjaśnienia, zeznania, oświadczenia i wnioski oraz stwierdzenia określonych okoliczności przez organ prowadzący postępowanie zamieszcza się w protokole z możliwą dokładnością. Osoby biorące udział w czynności mają prawo żądać zamieszczenia w protokole z pełną dokładnością wszystkiego, co dotyczy ich praw lub interesów.

§ 3. Osoby biorące udział w czynności mają prawo żądać odczytania fragmentów ich wypowiedzi wciągniętych do protokołu.

Art. 64.

Protokół posiedzenia podpisują niezwłocznie przewodniczący i protokolant.

Art. 65.

§ 1. Z wyjątkiem protokołu posiedzenia protokół podpisują osoby biorące udział w czynności. Przed podpisaniem należy go odczytać i uczynić o tym wzmiankę.

§ 2. Osoba uczestnicząca w czynności może podpisując protokół zgłosić jednocześnie zarzuty co do jego treści; zarzuty te należy wciągnąć do protokołu wraz z oświadczeniem osoby wykonującej czynność protokołowaną.

Art. 66.

§ 1. Skreślenia oraz poprawki i uzupełnienia poczynione w protokole wymagają omówienia podpisanego przez osoby podpisujące protokół.

§ 2. Jeżeli protokół nie został należycie podpisany bezpośrednio po zakończeniu czynności, brakujące podpisy mogą być złożone później, ze wskazaniem daty ich złożenia.

Art. 67.

Strony mogą złożyć wniosek o sprostowanie protokołu posiedzenia, wskazując na nieścisłości i opuszczenia.

Art. 68.

O sprostowaniu protokołu orzeka sąd w składzie, który rozpoznawał sprawę.

Art. 69.

Sprostowanie oczywistych omyłek pisarskich lub rachunkowych w protokole może nastąpić na wniosek lub z urzędu w każdym czasie.

Art. 70.

- § 1. O treści sprostowania zawiadamia się osobę, która zgłosiła wniosek o sprostowanie.
- § 2. Wniosek o sprostowanie, niezależnie od sposobu jego załatwienia, dołącza się do protokołu.

Rozdział 7 - Przeglądanie akt i sporządzanie odpisów

Art. 71.

- § 1. Stronom i obrońcom udostępnia się akta sprawy sądowej w miejscu i czasie wyznaczonym przez przewodniczącego i daje możliwość sporządzenia z nich odpisów.
- § 2. Na wniosek obwinionego lub jego obrońcy wydaje się odpłatnie kserokopie dokumentów z akt sprawy. Opłata za wydanie jednej strony kserokopii wynosi 1/100 aktualnie obowiązującej składki członkowskiej i jest wnoszona na rachunek oddziału sporządzającego kserokopie, lub Zarządu Głównego ZKwP.
- § 3. W toku dochodzenia obwinionemu i obrońcy udostępnia się akta oraz wydaje kserokopie tylko za zgodą Rzecznika Dyscyplinarnego prowadzącego dochodzenie.

Art. 72.

Oskarżonemu na jego żądanie należy wydać bezpłatnie jeden odpis każdego orzeczenia. Odpis wydaje się z uzasadnieniem, jeżeli je sporządzono.

DZIAŁ V

DOWODY

Rozdział 1 - Przepisy ogólne

Art. 73.

Dowody przeprowadza się na wniosek stron albo z urzędu.

Art. 74.

Fakty powszechnie znane nie wymagają dowodu. To samo dotyczy faktów znanych z urzędu, należy jednak zwrócić na nie uwagę stron. Nie wyłącza to dowodu przeciwnego.

Art. 75.

We wniosku dowodowym należy podać oznaczenie dowodu oraz okoliczności, które mają być udowodnione.

Art. 76.

- § 1. Oddala się wniosek dowodowy, jeżeli:
 - 1) okoliczność, która ma być udowodniona, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy albo jest już udowodniona zgodnie z twierdzeniem wnioskodawcy,
 - 2) dowód jest nieprzydatny do stwierdzenia danej okoliczności,
 - 3) dowodu nie da się przeprowadzić,
 - 4) wniosek dowodowy w sposób oczywisty zmierza do przedłużenia postępowania.
- § 2. Nie można oddalić wniosku dowodowego na tej podstawie, że dotychczasowe dowody wykazały przeciwieństwo tego, co wnioskodawca zamierza udowodnić.
- § 3. Oddalenie wniosku dowodowego następuje w formie postanowienia.

- § 4. Oddalenie wniosku dowodowego nie stoi na przeszkodzie późniejszemu dopuszczeniu dowodu, chociażby nie ujawniły się nowe okoliczności.

Art. 77.

- § 1. Osobie przesłuchiwanej należy umożliwić swobodne wypowiedzenie się w granicach określonych celem danej czynności, a dopiero następnie można zadawać pytania zmierzające do uzupełnienia, wyjaśnienia lub kontroli wypowiedzi.
- § 2. Prawo zadawania pytań mają prócz organu przesłuchującego, strony, obrońcy i biegli. Pytania zadaje się osobie przesłuchiwanej bezpośrednio, chyba że organ przesłuchujący zarządzi inaczej.
- § 3. Nie wolno zadawać pytań sugerujących osobie przesłuchiwanej treść odpowiedzi.
- § 4. Organ przesłuchujący uchyla pytania sugerujące odpowiedź, jak również pytania nieistotne.

Art. 78.

Osoby przesłuchiwane mogą być konfrontowane w celu wyjaśnienia sprzeczności.

Rozdział 2 - Wyjaśnienia obwinionego**Art. 79.**

- § 1. Obwiniony ma prawo składać wyjaśnienia; może jednak bez podania powodów odmówić odpowiedzi na poszczególne pytania lub odmówić składania wyjaśnień. O prawie tym należy go pouczyć.
- § 2. Obecny przy czynnościach dowodowych obwiniony ma prawo składać wyjaśnienia co do każdego dowodu.

Art. 80.

- § 1. W dochodzeniu obwinionemu należy, na jego żądanie lub jego obrońcy, umożliwić w toku przesłuchania złożenie wyjaśnień na piśmie.
- § 2. Pisemne wyjaśnienia obwinionego, podpisane przez niego, z zaznaczeniem daty ich złożenia, stanowią załącznik do protokołu.

Rozdział 3 - Świadkowie**Art. 81.**

Każda osoba wezwana w charakterze świadka ma obowiązek stawić się i złożyć zeznania. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo stanowi naruszenie obowiązków członka ZKwP i podlega odpowiedzialności.

Art. 82.

- § 1. Osoba najbliższa dla obwinionego może odmówić zeznań.
- § 2. Prawo odmowy zeznań przysługuje także świadkowi, który w innej toczącej się sprawie jest obwiniony o współudział w czynie objętym postępowaniem.

Art. 83.

Świadek może uchylić się od odpowiedzi na pytanie, jeżeli udzielenie odpowiedzi mogłoby narazić jego lub osobę dla niego najbliższą na odpowiedzialność za naruszenie przepisów ZKwP.

Art. 84.

Osoba uprawniona do odmowy złożenia zeznań może oświadczyć, że chce z tego prawa skorzystać, nie później jednak niż przed rozpoczęciem pierwszego zeznania w postępowaniu sądowym; poprzednio złożone zeznanie tej osoby nie może wówczas służyć za dowód.

Art. 85.

Przed rozpoczęciem przesłuchania należy uprzedzić świadka o odpowiedzialności za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy.

Art. 86.

- § 1. Przesłuchanie rozpoczyna się od zapytania świadka o imię, nazwisko oraz stosunek do stron.
- § 2. Świadka należy uprzedzić o ewentualnie służącym mu prawie do odmowy składania zeznań.

Rozdział 4 - Biegli i tłumacze

Art. 87.

Jeżeli stwierdzenie okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy wymaga wiadomości specjalnych, zasięga się opinii biegłego albo biegłych. Biegłym może być każda osoba, posiadająca odpowiednią wiedzę w danej dziedzinie.

Art. 88.

O dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego wydaje się postanowienie.

Art. 89.

W miarę potrzeby udostępnia się biegłemu akta sprawy w zakresie niezbędnym do wydania opinii i wzywa się go do udziału w przeprowadzeniu dowodów.

Art. 90.

W zależności od polecenia organu procesowego biegły składa opinię ustnie lub na piśmie.

Art. 91.

Jeżeli opinia jest niepełna lub niejasna albo gdy zachodzi sprzeczność w samej opinii lub między różnymi opiniami w tej samej sprawie, można wezwać ponownie tych samych biegłych lub powołać innych.

Art. 92

- § 1. Należy wezwać tłumacza, jeżeli zachodzi potrzeba przesłuchania osoby nie władającej językiem polskim. Tłumaczem może być osoba, która złoży oświadczenie o biegłej znajomości języka obcego.
- § 2. Można również wezwać tłumacza, jeżeli zachodzi potrzeba przełożenia na język polski pisma sporządzonego w języku obcym.

DZIAŁ VI

ŚRODEK ZAPOBIEGAWCZY

- TYMCZASOWE ZAWIESZENIE W PRAWACH CZŁONKA ZKWP.

Art. 93.

- § 1. Środek zapobiegawczy w postaci zawieszenia w prawach członka ZKwP na czas trwania postępowania można stosować w celu zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania, a także w celu zapobiegnięcia popełnieniu przez obwinionego nowego naruszenia przepisów ZKwP.
- § 2. W dochodzeniu można stosować środek zapobiegawczy tylko względem osoby, wobec której wydano postanowienie o przedstawieniu zarzutów.
- § 3. Przed zastosowaniem środka zapobiegawczego sąd koleżeński stosujący środek przesłuchuje obwinionego, chyba że obwiniony nie stawi się na posiedzenie sądu. O terminie posiedzenia sąd zawiadamia Rzecznika Dyscyplinarnego.
- § 4. Środek zapobiegawczy może być stosowany aż do chwili uprawomocnienia się orzeczenia.

Art. 94.

Środek zapobiegawczy może nastąpić tylko na mocy postanowienia sądu, na wniosek rzecznika dyscyplinarnego. Po wniesieniu wniosku oskarżycielskiego środek zapobiegawczy stosuje sąd koleżeński, przed którym sprawa się toczy.

Art. 95.

- § 1. W postanowieniu o zastosowaniu środka zapobiegawczego należy wymienić osobę i zarzucany jej czyn.
- § 2. Uzasadnienie postanowienia o zastosowaniu środka zapobiegawczego powinno zawierać przedstawienie dowodów świadczących o popełnieniu przez obwinionego czynu oraz przytoczenie okoliczności wskazujących na istnienie podstawy i konieczność zastosowania środka zapobiegawczego. Na postanowienie w przedmiocie środka zapobiegawczego przysługuje zażalenie na zasadach ogólnych.

Art. 96.

Środek zapobiegawczy należy niezwłocznie uchylić jeżeli ustaną przyczyny, wskutek których został on zastosowany, lub powstaną przyczyny uzasadniające jego uchylenie.

Art. 97.

§ 1. Obwiniony może składać w każdym czasie wnioski o uchylenie środka zapobiegawczego; w przedmiocie wniosku rozstrzyga sąd, przed którym sprawa się toczy, lub właściwy do jej rozpoznania.

§ 2. Na postanowienie w przedmiocie wniosku obwinionemu zażalenie nie przysługuje.

Art. 98.

Względem świadka, biegłego lub tłumacza będącego członkiem ZKwP, który bez należytego usprawiedliwienia nie stawił się na wezwanie organu prowadzącego postępowanie, Rzecznik Dyscyplinarny może wystąpić z wnioskiem o ukaranie.

DZIAŁ VII DOCHODZENIE

Rozdział 1 - Czynności dochodzenia

Art. 99.

Dochodzenie prowadzi rzecznik dyscyplinarny.

Art. 100.

W dochodzeniu pokrzywdzony i podejrzany są stronami.

Art. 101.

Przed pierwszym przesłuchaniem należy pouczyć podejrzanego o jego uprawnieniach: do składania wyjaśnień, do odmowy składania wyjaśnień lub odmowy odpowiedzi na pytania, do składania wniosków o dokonanie czynności dochodzenia, do korzystania z pomocy obrońcy.

Art. 102.

§ 1. Jeżeli z uzyskanych przez rzecznika dyscyplinarnego informacji wynika uzasadnione podejrzenie popełnienia czynu podlegającego postępowaniu dyscyplinarnemu, rzecznik wydaje postanowienie o wszczęciu dochodzenia, w którym określa się czyn będący przedmiotem postępowania oraz osobę w sprawie której będzie prowadzone postępowanie.

§ 2. O wszczęciu dochodzenia zawiadamia się właściwy zarząd oddziału ZKwP.

Art. 103.

§ 1. Uznając, iż brak jest podstaw do wszczęcia dochodzenia, rzecznik wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania.

§ 2. O odmowie wszczęcia postępowania zawiadamia się właściwy zarząd oddziału ZKwP oraz ujawnionych pokrzywdzonych. Podmiotom tym służy zażalenie do sądu koleżeńkiego przy którym działa rzecznik w terminie 7 dni od otrzymania postanowienia.

Art. 104.

Przed wydaniem postanowienia o wszczęciu lub odmowie wszczęcia dochodzenia rzecznik może przeprowadzić czynności sprawdzające, polegające na żądaniu uzupełnienia w określonym terminie danych zawartych w zawiadomieniu lub dokonać sprawdzenia faktów w tym zakresie.

Art. 105.

§ 1. Jeżeli dane istniejące w chwili wszczęcia dochodzenia lub zebrane w jego toku uzasadniają dostatecznie podejrzenie, że czyn popełniła określona osoba, sporządza się postanowienie o przedstawieniu zarzutów, ogłasza je lub doręcza podejrzanemu, przesłuchuje go lub zapoznaje się z jego wyjaśnieniami na piśmie.

§ 2. Postanowienie o przedstawieniu zarzutów zawiera wskazanie podejrzanego, dokładne określenie zarzucanego mu czynu oraz uzasadnienie.

Art. 106.

- § 1. Jeżeli postępowanie nie dostarczyło podstaw do wniesienia wniosku oskarżycielskiego, w szczególności w sytuacji wskazanej w art.8 § 1, umarza się dochodzenie.
- § 2. Postanowienie o umorzeniu dochodzenia powinno zawierać wskazanie podejrzanego, dokładne określenie czynu oraz wskazanie przyczyn umorzenia.

Art. 107.

Postanowienie o umorzeniu dochodzenia doręcza się podejrzanemu, pokrzywdzonemu oraz zarządowi właściwego oddziału ZKwP. Podmiotom tym przysługuje zażalenie na to postanowienie do sądu koleżeńkiego przy którym działa rzecznik w terminie 7 dni od daty doręczenia im postanowienia.

Rozdział 2 - Wniosek oskarżycielski**Art. 108.**

Jeżeli dochodzenie dostarczyło podstaw do sporządzenia wniosku oskarżycielskiego, rzecznik sporządza wniosek i przesyła do sądu wraz z aktami postępowania.

Art. 109.

- § 1. Wniosek oskarżycielski powinien zawierać:
- 1) imię i nazwisko obwinionego, jego adres, przynależność do określonego oddziału ZKwP, pełnione w nim funkcje i ewentualnie dane dotyczące zastosowania środka zapobiegawczego,
 - 2) dokładne określenie zarzucanego obwinionemu czynu ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia,
 - 3) uzasadnienie wniosku.
- § 2. W uzasadnieniu należy przytoczyć fakty i dowody, na których oskarżenie się opiera i omówić okoliczności, na które powołuje się obwiniony w swej obronie.

DZIAŁ VIII**POSTĘPOWANIE PRZED SĄDEM PIERWSZEJ INSTANCJI****Rozdział 1 - Wstępna kontrola oskarżenia****Art. 110.**

Jeżeli wniosek oskarżycielski nie odpowiada warunkom formalnym wymienionym w art. 109, przewodniczący sądu zwraca go rzecznikowi w celu usunięcia braków.

Art. 111.

- § 1. Jeżeli wniosek oskarżycielski odpowiada warunkom formalnym, przewodniczący sądu doręcza jego odpis obwinionemu, wzywając go do składania wniosków dowodowych w terminie 7 dni od doręczenia mu wniosku oskarżycielskiego.
- § 2. Obwiniony ma prawo wniesienia, w terminie 7 dni od doręczenia mu wniosku oskarżycielskiego, pisemnej odpowiedzi na wniosek oskarżycielski, o czym należy go pouczyć.

Art. 112.

- § 1. Sąd przekazuje sprawę rzecznikowi dyscyplinarnemu w celu uzupełnienia dochodzenia, jeżeli akta sprawy wskazują na istotne braki tego postępowania, zwłaszcza na potrzebę poszukiwania dowodów, zaś dokonanie niezbędnych czynności przez sąd powodowałoby znaczne trudności.
- § 2. Przekazując sprawę rzecznikowi dyscyplinarnemu sąd wskazuje kierunek uzupełnienia, a w razie potrzeby także odpowiednie czynności, jakie należy przedsięwziąć.
- § 3. Po uzupełnieniu dochodzenia rzecznik składa nowy wniosek oskarżycielski albo podtrzymuje poprzedni, lub postępowanie umarza.

Rozdział 2 - Przygotowanie do rozprawy głównej

Art. 113.

Rozprawę należy wyznaczyć i przeprowadzić bez nieuzasadnionej zwłoki.

Art. 114.

Przewodniczący sądu wydaje pisemne zarządzenie o wyznaczeniu rozprawy, w którym wskazuje:

- 1) członków składu orzekającego,
- 2) dzień, godzinę i miejsce rozprawy,
- 3) osoby, które należy wezwać na rozprawę lub zawiadomić o jej terminie,

Art. 115.

Członków składu orzekającego powołanych do orzekania w sprawie wyznacza przewodniczący według swego uznania, dbając o możliwie równy rozkład spraw pośród członków sądu koleżeńkiego.

Rozdział 3 - Przepisy ogólne o rozprawie głównej

Art. 116.

- § 1. Rozprawa odbywa się ustnie i jest prowadzona jawnie dla członków ZKwP.
- § 2. W razie wyłączenia jawności mogą być obecni na rozprawie osoby biorące udział w postępowaniu.
- § 3. Nie mogą być obecne na rozprawie osoby znajdujące się w stanie nie licującym z powagą sądu.
- § 4. Sąd wyłącza jawność rozprawy, jeżeli uzna to za konieczne – z urzędu lub na wniosek strony

Art. 117.

- § 1. Przewodniczący kieruje rozprawą i czuwa nad jej prawidłowym przebiegiem, bacząc, aby zostały wyjaśnione wszystkie istotne okoliczności sprawy.
- § 2. Przewodniczący powinien dążyć do tego, aby rozstrzygnięcie sprawy nastąpiło na pierwszej rozprawie głównej.

Art. 118.

- § 1. Przewodniczący umożliwia stronom wypowiedzenie się co do każdej kwestii podlegającej rozstrzygnięciu.
- § 2. Jeżeli w jakiegokolwiek kwestii jedna ze stron zabiera głos, prawo głosu przysługuje również wszystkim innym stronom. obrońcy obwinionego i obwinionemu przysługuje głos ostatni.

Art. 119.

O załatwieniu wniosku dowodowego strony, rozstrzyga ostatecznie przewodniczący.

Art. 120.

Dowody na poparcie oskarżenia powinny być w miarę możliwości przeprowadzone przed dowodami służącymi do obrony.

Art. 121.

- § 1. Po swobodnym wypowiedzeniu się osoby przesłuchiwanej na wezwanie przewodniczącego, mogą zadawać jej pytania w następującym porządku: rzecznik dyscyplinarny, obrońca, obwiniony, członkowie składu orzekającego.
- § 2. Strona, na której wniosek świadek został dopuszczony, zadaje pytania przed pozostałymi stronami.
- § 3. W razie potrzeby członkowie składu orzekającego mogą zadawać dodatkowe pytania poza kolejnością.
- § 4. Przewodniczący uchyla pytania, gdy uznaje je za niestosowne lub nie mające znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Rozdział 4 - Prowadzenie rozprawy głównej

Art. 122.

Rozprawę główną rozpoczyna wywołanie sprawy. Następnie przewodniczący sprawdza, czy nie ma przeszkód do rozpoznania sprawy.

Art. 123.

Po sprawdzeniu obecności przewodniczący zarządza opuszczenie sali rozpraw przez świadków.

Art. 124.

§ 1. Przewodniczący wzywa rzecznika do odczytania wniosku oskarżycielskiego

§ 2. Jeżeli wniesiono odpowiedź na wniosek oskarżycielski, przewodniczący informuje o jej treści.

Art. 125.

Po odczytaniu wniosku oskarżycielskiego przewodniczący poucza obwinionego o prawie składania wyjaśnień, odmowy wyjaśnień lub odpowiedzi na pytania, po czym pyta go, czy przyznaje się do zarzucanego mu czynu oraz czy chce złożyć wyjaśnienia i jakie.

Art. 126.

Jeżeli obwiniony odmawia wyjaśnień lub wyjaśnia odmiennie niż poprzednio albo oświadcza, że pewnych okoliczności nie pamięta, wolno na rozprawie odczytywać protokoły jego wyjaśnień złożonych poprzednio. Po odczytaniu przewodniczący zwraca się do obwinionego o wypowiedzenie się co do jego treści i o wyjaśnienie zachodzących sprzeczności.

Art. 127.

Obwiniony ma prawo być obecny przy wszystkich czynnościach postępowania dowodowego.

Art. 128.

§ 1. Sąd może odczytywać na rozprawie głównej protokoły przesłuchania świadków sporządzone w postępowaniu przygotowawczym lub przed sądem albo w innym postępowaniu, gdy bezpośrednio przeprowadzenie dowodu nie jest niezbędne.

§ 2. Mogą być odczytywane na rozprawie wszelkie dokumenty prywatne, powstałe poza postępowaniem i nie dla jego celów, w szczególności oświadczenia, publikacje, listy oraz notatki.

Art. 129.

Jeżeli zapoznanie się z dowodem rzeczowym jest niezbędne, sąd wyznacza do tej czynności osobę ze swego składu.

Art. 130.

§ 1. W uzasadnionych przypadkach przewodniczący może rozprawę główną odroczyć lub przerwać dla wypoczynku lub z innej przyczyny.

§ 2. Odroczoną rozprawę prowadzi się w dalszym ciągu, z tym, że w razie zmiany członków kompletu orzekającego, przewodniczący przedstawia nowym członkom kompletu wyniki postępowania dotychczas przeprowadzonego.

Art. 131.

Jeżeli przewodniczący, zarządzając przerwę, oznaczy jednocześnie czas i miejsce dalszego ciągu rozprawy, osoby obecne na rozprawie przerwanej są obowiązane stawić się w nowym terminie bez wezwania. Rozprawę przerwana prowadzi się po przerwie w dalszym ciągu.

Art. 132.

Po przeprowadzeniu dowodów dopuszczonych w sprawie przewodniczący zapytuje strony, czy wnoszą o uzupełnienie postępowania dowodowego i w razie odpowiedzi przeczącej - zamyka przewód sądowy.

Rozdział 5 - Głosy stron

Art. 133.

Po zamknięciu przewodu sądowego przewodniczący udziela głosu stronom, i ich przedstawicielom. Głos zabierają w następującej kolejności: rzecznik dyscyplinarny, obrońca obwinionego i obwiniony.

Rozdział 6 - Wyrokowanie

Art. 134.

Po wysłuchaniu głosów stron sąd niezwłocznie przystępuje do narady.

Art. 135.

Podstawę orzeczenia może stanowić tylko całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej.

Art. 136.

Niezwłocznie po ukończeniu głosowania sąd sporządza wyrok na piśmie.

Art. 137.

Każdy wyrok powinien zawierać:

- 1) oznaczenie sądu, który go wydał, oraz członków składu orzekającego, rzecznika dyscyplinarnego i protokolanta,
- 2) datę oraz miejsce rozpoznania sprawy i wydania wyroku,
- 3) imię, nazwisko obwinionego,
- 4) przytoczenie opisu czynu, którego popełnienie rzecznik dyscyplinarny zarzuca obwinionemu,
- 5) rozstrzygnięcie sądu,
- 6) rozstrzygnięcia co do kary.

Art. 138.

Zgłoszenie zdania odrębnego podaje się do wiadomości, a jeżeli członek składu orzekającego, który zgłosił zdanie odrębne, wyraził na to zgodę, także jego nazwisko.

Art. 139.

Po ogłoszeniu przewodniczący lub jeden z członków składu orzekającego podaje ustnie najważniejsze powody wyroku.

Art. 140.

Uzasadnienie wyroku powinno być sporządzone w możliwie jak najkrótszym terminie licząc od daty jego ogłoszenia.

Art. 141.

Uzasadnienie powinno zawierać:

- 1) wskazanie, jakie fakty sąd uznał za udowodnione lub nie udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych,
- 2) wyjaśnienie okoliczności, które sąd miał na względzie przy wymiarze kary.

DZIAŁ IX

POSTĘPOWANIE ODWOŁAWCZE

Rozdział 1 - Przepisy ogólne

Art. 142.

- § 1. Od orzeczenia wydanego w pierwszej instancji przysługuje środek odwoławczy jedynie stronom.
- § 2. Orzeczenie można zaskarżyć w całości lub w części.
- § 3. Rzecznik Dyscyplinarny ma prawo wnieść środek odwoławczy także na korzyść obwinionego.

Art. 143.

- § 1. Odwołujący się powinien wskazać zaskarżone rozstrzygnięcie lub ustalenie, a także podać, czego się domaga.
- § 2. Odwołujący się może również wskazać nowe fakty lub dowody.

Art. 144.

- § 1. Środek odwoławczy wnosi się na piśmie do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, na adres Zarządu Oddziału ZKwP lub Zarządu Głównego ZKwP.
- § 2. Strona może złożyć pisemną odpowiedź na środek odwoławczy.

Art. 145.

- § 1. Przewodniczący Sądu Koleżeńkiego lub jego zastępca odmawia przyjęcia środka odwoławczego, jeżeli wniesiony został po terminie lub przez osobę nieuprawnioną.
- § 2. Na zarządzenie odmawiające przyjęcia środka odwoławczego na podstawie § 1 przysługuje zażalenie, które Sąd Koleżeński rozpoznaje w składzie trzyosobowym na posiedzeniu niejawnym.

Art. 146.

- § 1. Środek odwoławczy można cofnąć.
- § 2. Obwiniony może cofnąć wniesiony na jego korzyść środek odwoławczy.
- § 3. Środka odwoławczego wniesionego na korzyść obwinionego nie można bez jego zgody cofnąć.

Art. 147.

Cofnięty środek odwoławczy sąd odwoławczy pozostawia bez rozpoznania.

Art. 148.

- § 1. Sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w granicach środka odwoławczego.
- § 2. Sąd odwoławczy jest obowiązany rozważyć wszystkie wnioski i zarzuty wskazane w środku odwoławczym.

Art. 149.

- § 1. Sąd odwoławczy może orzec na niekorzyść obwinionego tylko wtedy, gdy wniesiono na jego niekorzyść środek odwoławczy, a także tylko w granicach zaskarżenia. Jeżeli środek odwoławczy pochodzi od Rzecznika Dyscyplinarnego, sąd odwoławczy może orzec na niekorzyść obwinionego tylko w razie stwierdzenia uchybień podniesionych w środku odwoławczym.
- § 2. Środek odwoławczy wniesiony na niekorzyść obwinionego może spowodować orzeczenie także na korzyść obwinionego.

Art. 150.

Sąd odwoławczy zmienia orzeczenie na korzyść współobwinionych, choćby nie wnieśli środka odwoławczego, jeżeli je zmienił na rzecz współobwinionego, którego środek odwoławczy dotyczył, gdy te same względy przemawiają za zmianą na rzecz tamtych.

Art. 151.

- § 1. Po rozpoznaniu środka odwoławczego sąd orzeka o utrzymaniu w mocy lub zmianie zaskarżonego orzeczenia w całości lub w części.
- § 2. Jeżeli pozwalają na to zebrane dowody, sąd odwoławczy zmienia zaskarżone orzeczenie, orzekając odmiennie co do istoty, lub uchyla je i umarza postępowanie.

Art. 152.

Jeżeli utrzymanie orzeczenia w mocy byłoby rażąco niesprawiedliwe, podlega ono zmianie na korzyść obwinionego, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów.

Rozdział 2 - Odwołanie

Art. 153.

Od wyroku sądu pierwszej instancji stronom przysługuje odwołanie.

Art. 154.

Termin do wniesienia odwołania wynosi 14 dni i biegnie dla każdego uprawnionego od daty doręczenia mu orzeczenia z uzasadnieniem.

Art. 155.

Do odwołania dołącza się odpowiednią liczbę odpisów dla stron przeciwnych.

Art. 156.

- § 1. Odwołanie co do winy uważa się za zwrócone przeciwko całości wyroku.
- § 2. Odwołanie co do kary uważa się za zwrócone przeciwko całości rozstrzygnięcia o karze.

Art. 157.

§ 1. O przyjęciu odwołania zawiadamia się strony oraz obrońców.

§ 2. Do zawiadomienia dołącza się odpis odwołania strony przeciwnej.

Art. 158.

Sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę na rozprawie.

Art. 159.

Niestawiennictwo należycie zawiadomionych o terminie rozprawy stron lub obrońców nie tamuje rozpoznania sprawy.

Art. 160.

Sąd odwoławczy może przeprowadzić postępowanie dowodowe co do istoty sprawy, jeżeli przewodniczący uzna to za niezbędne dla prawidłowego ustalenia stanu faktycznego.

Art. 161.

§ 1. Przewód sądowy w sądzie odwoławczym rozpoczyna ustne sprawozdanie, w którym sędzia sprawozdawca przedstawia przebieg i wyniki dotychczasowego postępowania, a w szczególności treść zaskarżonego wyroku oraz zarzuty i wnioski płynące z odwołania.

§ 2. Strony mogą składać wyjaśnienia, oświadczenia i wnioski ustnie lub na piśmie; złożone na piśmie podlegają odczytaniu.

§ 3. Przewodniczący udziela głosu stronom w kolejności przez siebie ustalonej, przy czym najpierw udziela głosu skarżącemu. Obwinionemu i jego obrońcy nie można odmówić zabrania głosu po przemówieniach innych stron.

Art. 162.

O utrzymaniu w mocy lub zmianie wyroku sądu pierwszej instancji sąd odwoławczy orzeka orzeczeniem.

Art. 163.

§ 1. Uzasadnienie orzeczenia sporządza się w możliwie krótkim terminie.

§ 2. W uzasadnieniu należy podać, czym kierował się sąd wydając wyrok oraz dlaczego zarzuty i wnioski odwołania sąd uznał za zasadne albo niezasadne.

Art. 164.

Przepisy dotyczące postępowania przed sądem pierwszej instancji stosuje się odpowiednio w postępowaniu przed sądem odwoławczym, chyba że przepisy niniejszego rozdziału stanowią inaczej.

Rozdział 3 - Zażalenie

Art. 165.

§ 1. Zażalenie przysługuje na postanowienia sądu zamykające drogę do wydania orzeczenia.

§ 2. Zażalenie przysługuje stronom, a także osobie, której postanowienie bezpośrednio dotyczy.

§ 3. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania zaskarżonego postanowienia.

Art. 166.

Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od daty ogłoszenia postanowienia, a jeżeli zostało ono wydane na posiedzeniu niejawnym - od daty doręczenia.

Art. 167.

Do zażalenia dołącza się odpowiednią liczbę odpisów dla osób, których dotyczy zaskarżone postanowienie. Odpisy te doręcza się tym osobom niezwłocznie.

Art. 168.

Sąd, na którego postanowienie złożono zażalenie, może je uwzględnić; w innych wypadkach przewodniczący sądu przekazuje zażalenie, wraz z aktami lub niezbędnymi odpisami z akt sprawy, sądowi odwoławczemu.

Art. 169.

Strony oraz obrońcy mają prawo wziąć udział w posiedzeniu sądu odwoławczego rozpoznającego zażalenie na postanowienie kończące postępowanie lub dotyczącego zawieszenia w prawach członka ZKwP na czas postępowania.

Art. 170.

- § 1. Przepisy dotyczące zażeń na postanowienia sądu stosuje się odpowiednio do zażeń na postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego prowadzącego dochodzenie.
- § 2. Na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy.

Art. 171.

- § 1. Przepisy dotyczące zażeń na postanowienia stosuje się odpowiednio do zażeń na zarządzenia.
- § 2. Zażalenie na zarządzenie przewodniczącego Sądu Koleżeńskiego rozpoznaje sąd odwoławczy.

DZIAŁ X

NADZÓR

Art. 172.

Przewodniczący Głównego Sądu Związku lub Rzecznik przy tym Sądzie mogą w każdym czasie zażądać nadesłania akt do wglądu.

W przypadku otrzymania takiego żądania po wyznaczeniu terminu rozprawy Sąd wysyła akta po jej przeprowadzeniu.

Art. 173.

Główny Sąd Koleżeński może, na wniosek Rzecznika lub z własnej inicjatywy przejąć do prowadzenia każdą sprawę należącą do właściwości Sądu Oddziałowego jeśli uzna to za stosowne ze względu na jej zawikłość, szczególną wagę lub osobę obwinionego.

Art. 174.

- § 1. W przypadku jaskrawego naruszenia zasad praworządności w postępowaniu przed Sądem I instancji, prawomocne orzeczenie tego Sądu może być na wniosek Przewodniczącego Głównego Sądu lub Rzecznika przy tym Sądzie poddane rewizji w trybie nadzoru przez pełny skład Głównego Sądu Związku.
- § 2. Wniosek o poddanie orzeczenia rewizji w trybie nadzoru na niekorzyść obwinionego może być zgłoszony w terminie najdalej trzech miesięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia Sądu I instancji.
- § 3. Rozpoznając sprawę w trybie nadzoru, stosuje się odpowiednie przepisy o odwołaniach.

DZIAŁ XI

WZNOWIENIE POSTĘPOWANIA

Art. 175.

- § 1. W przypadku ujawnienia nowych okoliczności, nieznanych w poprzednim postępowaniu, a mogących mieć istotne znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, może nastąpić wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem.
- § 2. Decyzję o wznowieniu postępowania podejmuje Główny Sąd Związku w 5-cio osobowym składzie. Uwzględniając wniosek o wznowienie - Główny Sąd Związku wydaje postanowienie, którym uchyla poprzednie orzeczenie i przekazuje sprawę Sądowi I instancji w celu ponownego rozpatrzenia.

DZIAŁ XII

WYKONANIE ORZECZEŃ I POSTANOWIEŃ

Art. 176.

Orzeczenia i kończące postępowanie postanowienia Sądów Związku wykonują Prezydium właściwych Zarządów Związku.

Art. 177.

- § 1. Orzeczenia i kończące postępowanie postanowienia Sądu Związku podlegają wykonaniu z chwilą uprawomocnienia się.
- § 2. Odpisy orzeczeń i postanowień, podlegających wykonaniu, przesyła do Prezydium Zarządów właściwy Sąd I instancji.

DZIAŁ XIII

BIUROWOŚĆ I PRZECHOWYWANIE AKT

Art.178.

Akta poszczególnych spraw, prowadzonych przez Sądy, przechowywane są w oddzielnych teczkach noszących kolejny numer łamany przez rok rozpoczęcia sprawy.

Art. 179.

Akta spraw, prowadzonych przez Sąd, przechowywane są w siedzibie Zarządu Związku, przy którym dany Sąd działa.

Art. 180.

Archiwa akt spraw, zakończonych prawomocnym orzeczeniem Sądu, prowadzone są przez Prezydium Zarządów właściwych Oddziałów Związku lub Zarząd Główny. Prezydium te prowadzą również archiwa akt Rzeczników w sprawach zakończonych prawomocnym postanowieniem o odmowie ścigania lub umorzeniu dochodzenia.

Art.181.

- § 1. Główny Sąd Koleżeński prowadzi wykaz ukaranych członków Związku.
- § 2. Po upływie 2 lat od wymierzenia kary porządkowej i po upływie 3 lat od odbycia kary zawieszenia w prawach hodowcy lub czasowego pozbawienia praw udziału w wystawach, zawodach i innych imprezach związkowych lub wykluczenia ze Związku, na wniosek ukaranego lub właściwego Zarządu - Sąd I instancji po zasięgnięciu opinii o ukaranym w macierzystym Oddziale Związku - może wydać postanowienie o zatarciu ukarania.
- § 3. Postanowienie o odmowie zatarcia podlega zaskarżeniu na zasadach ogólnych.

DZIAŁ XIV

PRZEPISY KOŃCOWE

Art. 182.

Uchyła się dotychczas obowiązujący regulamin Sądów Koleżeńskich Związku Kynologicznego w Polsce.

Art. 183.

Regulamin niniejszy wchodzi w życie z momentem uchwalenia go przez Zjazd Delegatów w Warszawie, tj. z dniem 12.05.2013 r.

* * * * *